

lykkes at opnaa en Forstaaelse derom. — Jeg skal udtale min Anerkendelse af, at det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) ogsaa har tilsagt Sagen sin Støtte, ganske vist med adskillige Tvivl; men det skal jeg ikke nu komme ind paa, da det jo vilde føre alt for vidt. Der er kun en Ting, jeg vil gøre opmærksom paa. Det ærede Medlem mente, at vor Stilling nu efter Loven af 8de Maj 1894 var knap saa god, som hvis man havde nægtet at vedtage Loven af 8de Maj. Den Betragtning forstaar jeg dog ikke. Tværtimod forekommer det mig at være indlysende, at man ved Loven af 8de Maj fik legal Stadfæstelse paa den Betragtning, at der er al Anledning til at lette Kommunerens Byrder gennem Statsbidrag; dette blev ved denne Lov flaaet fast. Det lykkedes os ikke at enes om en varig Foranstaltning, fordi der var for kort Tid, til, at alle de Undersøgelser, som derom maatte foretages, kunde finde Sted, men man gik baade i Landstinget og her ud fra, at Forhandlingen derom maatte genoptages med det Formaal, at blive enig om, paa hvilket Punkt denne Overslyttelse kunde finde Sted, og jeg tror dog, at det ærede Medlem vil indrømme mig, at Stillingen er gunstigere nu, efter at dog i Hovedtrækket Princippet er godkendt, og det nu kun gælder om at arbejde videre paa, hvad der sidste Foraar blev opnaaet. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i, at denne Sag maa blive behandlet jævnsides med Finansloven, idet dens Afgørelse jo i høj Grad afhænger af, hvilket Overskud man kan opnaa paa Budgettet, naar det her endelig bliver færdigt. Jeg skal derfor forbeholde mig at stille Forslag i denne Retning om denne Sags Behandlingsmaade, naar denne Sag ligger for.

Formanden (Høgsbro): For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds Ordet.

S. C. Christensen: Det ærede Medlem mente, at jeg havde sagt, at vor Stilling var ikke saa god nu, som hvis vi havde nægtet Loven af 8de Maj. Det har jeg aldeles ikke sagt. Hvad jeg derimod meget beklagede, var, at det ærede Ting har fundet sig i, at der i Lovens Titel staar „ekstraordinært“. Jeg mente, at Folketingets Stilling vilde være bedre, dersom man havde stemt det Ord „ekstraordinært“ ud. Hele den Argumentation, som det ærede Medlem førte i Marken mod mig, mindede altsaa om en Kamp mod Bejrmøller; thi jeg havde slet ikke udtalt mig saaledes, som det ærede Medlem sagde.

Bust: Det er kun nogle ganske faa Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gøre, og disse gaa i Retning af at give Forslaget min fulde Tilslutning. Jeg har ikke noget imod det. Jeg vil imidlertid sige, at det ikke paa Forslaget i sidste Samling stod „ekstraordinært“. Da det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) i forrige Samling indbragte et Lovforslag af samme Natur, motiverede det ærede Medlem ganske sikkert Forslaget derved, at det hovedsagelig skulde være Bejrdgisterne, der skulde dækkes. Dette Forslag blev saa heuvist til Finansudvalget og der behandlet indgaaende. Jeg vilde have ønsket, at vi i Finansudvalget havde fastholdt den Motivering, som det ærede Medlem kom med, thi det forekommer mig, at det var den eneste, der kunde forsvares. Naar det skulde siges, at Landkommunerne skulde have noget ekstraordinært Bidrag, er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at dette var den eneste Maade, det kunde forsvares paa, og at den eneste Grund, der kunde gives, var, at det skulde gives til Bejvæsenet. Der er jo i 1867, som nævnt saa mange Gange, efter min Mening i den Henseende blevet gjort os ude paa Landet en Del Uret, navnlig ere de jydsk Landkommuner blevne særlig uheldig stillede paa dette Omraade. Den denne Begrundelse — og saa vidt jeg forstod det ærede Medlem fra Steges Udtalelser, da Lovforslaget var til 1ste Behandling her i forrige Samling, var det det egentlige Kernepunkt — er som sagt til Dels bleven forladt af det ærede Medlems egne Meningsfæller, og naar man først har forladt det Standpunkt, forekommer det mig at være umuligt at komme og sige, at vi vilde give noget Tilskud til Landkommunerne, uden at Købstadkommunerne ogsaa faa noget. Ærede Medlemmer ville nok erindre, at da denne Sag var til ekstraordinær Behandling her i Tinget, tillod 4 Medlemmer af Finansudvalget — blandt andre var jeg med dertil — sig at stille Forslag om, at vi maatte faa ikke alene de 600,000 Kr., som være foreslaaede, men 600,000 Kr. til, dog, at de skulde fordeles til Kommunerne i Henhold til Bejbyrderne, og det forbausede mig i høj Grad, at det ærede Medlem ikke støttede os, da dette Forslag udgik fra akturat den samme Tankegang, som det ærede Medlem selv ganske rigtig motiverede i Lovforslaget. Det var ikke et Ændringsforslag, som var stillet hen i det blaa. Vi havde jo nemlig faaet vedtaget en Finanslov, og paa denne var der et Overskud af 2,800,000 Kr.; naar vi altsaa fik 1,800,000 Kr. efter vort Ændringsforslag, saa var der dog 1 Million Kr. tilbage til Tillægsbevillingen,